

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 91 0 П 044361 25 Рев
Бања Лука, 20.08.2025. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Јадранке Станишић, као предсједника вијећа, Тање Бундало и Сенада Тице, као чланова вијећа, у правној ствари тужитеља Р.Т. из В., [...], кога заступа пуномоћник Омер Боровац, адвокат из Горажда, против тужених НЛБ Банка а.д. Бања Лука, Филијала Фоча и Д.Б. из В., [...], ради накнаде штете, вриједност предмета спора 54.488,00 КМ, одлучујући о ревизији туженог НЛБ Банка а.д. Бања Лука, Филијала Фоча, против пресуде Окружног суда у Источном Сарајеву број 91 0 П 044361 24 Гж од 05.11.2024. године, на сједници вијећа одржаној дана 20.08.2025. године, донио је

ПРЕСУДУ

Ревизија се одбија.

Образложење

Првостепеном пресудом због пропуштања Основног суда у Вишеграду број 91 0 П 044361 23 П од 07.02.2024. године тужени НЛБ Банка а.д. Бања Лука, Филијала Фоча (у даљем тексту: првотужени) је обавезан да тужитељу, на име накнаде штете, солидарно исплати износ од 27.800,00 ЕВРА, прерачунато у конвертибилне марке према званичном курсу Централне банке БиХ на дан исплате, са законском затезном каматом почев од 20.11.2023. године, као дана подношења тужбе, па до исплате, као и да му надокнади трошкове поступка у износу од 2.377,50 КМ.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Источном Сарајеву број 91 0 П 044361 24 Гж од 05.11.2024. године жалба првотуженог је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Изјављеном ревизијом другостепену пресуду побија првотужени због повреде одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права, са приједлогом да се ревизија усвоји и оспорена пресуда преиначи тако да се одбије тужбени захтјев или да се иста укине и предмет врати на поновно суђење.

Одговор на ревизију није поднесен.

Ревизија није основана.

Према стању списка предмета, тужитељ је дана 15.11.2023. године првостепеном суду поднио тужбу против тужених НЛБ Банка а.д. Бања Лука, Филијала Фоча и Д.Б. (у даљем тексту: друготужена), а захтјевом из тужбе је затражио да се тужени солидарно обавезу да му, на име накнаде штете, исплате износ од 27.800,00 ЕВРА. У тужби је предложено доношење пресуде због пропуштања.

Означена тужба је првотуженом достављена дана 24.11.2023. године, уз упозорење да ће суд донијети пресуду због пропуштања, ако у року од 30 дана не достави одговор на тужбу. Како првотужени у остављеном року није доставио одговор на тужбу, првостепени суд је, позивом на одредбу члана 182. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 и 27/24, даље: ЗПП), у односу на првотуженог донио пресуду због пропуштања, којом га је обавезао на исплату утуженог износа, са законском затезном каматом, уз обавезу накнаде трошкова поступка.

Против наведене пресуде првотужени је изјавио жалбу коју је побијаном одлуком другостепени суд, налазећи да су у конкретном случају испуњени законски услови за доношење пресуде због пропуштања, одбио.

Нижестепене пресуде су правилне и законите и ревизионим наводима нису доведене у озбиљну сумњу.

Према одредби члана 182. став 1. ЗПП, када тужени, коме је уредно достављена тужба у којој је тужитељ предложио доношење пресуде због пропуштања, не достави писмени одговор на тужбу у законском року, суд ће донијети пресуду којом се прихвата тужбени захтјев (пресуда због пропуштања), осим ако је тужбени захтјев очигледно неутемељен.

У конкретном случају, тужба тужитеља (у којој је било предложено доношење пресуде због пропуштања) је достављена првотуженом на адресу Филијале у Фочи, што је у складу са одредбом члана 342. став 1. ЗПП (кад се има у виду да је предметни уговор о ороченом ненамјенском депозита закључен у наведеној Филијали) па је тиме, супротно ревизионим наводима, уредно достављена на одговор првотуженом. Првотужени у законском року суду није доставио одговор на тужбу.

Тужитељ је у наводима тужбе навео: да је са првотуженим дана [...] године закључио уговор о ороченом ненамјенском депозиту у износу од 50.000,00 ЕВРА; у октобру 2022. године тужитељ је утврдио да су са наведеног рачуна неовлаштено подизане паре, те се тим поводом писмено обратио првотуженом; првотужени је у достављеном допису тужитељу предложио одржавање заједничког састанка; након тога је између тужитеља и првотуженог закључено вансудско поравнање, којим је његова рекламација дјелимично ријешена, тако што му је исплаћен износ од 23.800,00 ЕВРА, док му није исплаћен износ од 27.800,00 ЕВРА; у вријеме закључења наведеног уговора о ороченом ненамјенском депозиту друготужена је обављала послове Шефа експозитуре првотуженог и иста је тужитељу признала да је она подигла новац са његовог рачуна.

Тужитељ је уз тужбу приложио: уговор о ороченом ненамјенском депозиту, са планом исплате депозита; валутну картицу партије; писмену преписку између тужитеља и првотуженог; вансудско поравнање, а предложио је и да се саслуша у својству парничне странке и да се проведе графолошко вјештачење потписа на потврди о исплати од 10.12.2020. године и налогу за пренос од 26.08.2021. године.

Из навода тужбе и приложених доказа, супротно тврдњама из ревизије, не произлази да је тужбени захтјев очигледно неутемељен, јер није противан чињеницама наведеним у тужби, а нити су чињенице на којима тужитељ темељи тужбени захтјев у очигледној противности са доказима које је тужитељ предложио уз тужбу.

Тиме су, како су то нашли и нижестепени судови, испуњени законски услови за доношење пресуде због пропуштања у односу на првотуженог. Не стоје ни ревизиони наводи да тужени у овој парници имају положај нужних и јединствених супарничара, па да је то била сметња за доношење предметне пресуде због пропуштања.

Из датих разлога, примјеном одредбе члана 248. ЗПП, изјављена ревизија је одбијена.

Предсједник вијећа
Јадранка Станишић

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић